

עמ"ת 21414/06/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית המשפט המחויז ב חיפה

עמ"ת 20-06-21414 מדינת ישראל נ' פלוני (עוצר)

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
עוררת	מדינת ישראל
נגד	פלוני (עוצר)
משב	ע"י ב"כ עוזר סופר

החלטה

1. ערער על החלטות ביהם"ש קמא (כב' השופט פלג-קימלוב) מТАרכים 7.6 ו 8.6 מסגרתן נקבע כי קיימות ראיות לכואורה ברף הנמור והמשיב שוחרר לחlopת מעצר.
2. נגד המשיב הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בת זוג.
3. העובדות עפ"י כתוב האישום - ביום 19.5.20 סמוך לשעה 18:00 הגיע פלוני (להלן: "המתלוננת"), בת זוגו של המשיב בשנתיים האחרונות, לבתו בקרית שמואל, והמתינה לבואו. סמוך לשעה 00:30 הגיע המשיב כשהוא בגילוףין, העיר את המתלוננת ותקף אותה תוך שהכה באגרוף לפניה, בעט ברגלה ודחף אותה לעבר הקיר. לאור האמור, ברחה המתלוננת לביתה של השכנה.
4. עם הגשת כתוב האישום הוגש בקשה למעצר עד תום של המשיב. בדין בבקשת טען המשיב לראיות לכואורה והעדר עילת מעצר.
5. ביום 6.7. קבע ביהם"ש קמא כי קיימות ראיות לכואורה בעוצמה נמוכה, לאור סתיירות מהותיות בגרסת המתלוננת, והשתלבות גרסת המשיב עם ראיות התביעה. נקבע כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות וכוח העבירה המיוחסת למשיב, עבר פלויי הכלול הרשעה משנה 2013 בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג והימלטות המשיב לאחר האירוע.
- ביהם"ש קמא הוסיף וקבע כי אינו מקבל טענת המשיב כי נמלט מאחר ופחד מהשוטרים, קל וחומר כאשר גרסתו היא חפות והגנה עצמית.
- על כן, יש להורות על שחרור המשיב לחlopת הולמת שייהי בה כדי לאין מסוכנותו

6. המשיב הציג חלופה בבית הורי בקרית חיים, בפיקוח הורי ואחיו. לאחר חקירת המפקחים, ומשהתרשם בהמ"ש קמא כי יש בכוחם להוות מפקחים ראויים, וכן לאור מקום החלופה שהמתלוננת מתגוררת בחיפה, הורה על שחרור המשיב למעצר בבית הורי בפיקוחם ופיקוח אחיו וערבות עצמית על סך 5000 נס.

טענות העוררת -

7. קיימות ראיות לכוארה טובות, לרבות שיחה למוקד 100 של עובי אורת, הודעות השכנים, דוחות פעולה של השוטרים ועדותה הראשונה של המתלוננת.

8. השינוי בעדותה השלישית של המתלוננת בצווף הودעתה מיום 20.5 מהלכה ביקשה לבטל את התלונה בעדנה כי השלים עם המשיב, מצביעה על "تسمונת האישה המוכה" ויש להעדי גרסתה הראשונית האותנטית שנמסרה מיד לאחר האירוע.

9. מהימנות עדים בכלל והמתלוננת בפרט מקומם להיבח מסגרת ההליך העיקרי.

10. שגה בהמ"ש קמא שלא קבע כי קיימתUILT מעצר סטטוטורית חרף העובדה שמדובר בבני זוג.

11.מן המשיב נשקפת מסוכנות ברמה גבוהה - עפ"י חומר החוקירה אין זו הפעם הראשונה שהמשיב מאיים על בת זוגו, עברו הפלילי כולל הרשעה בגין עבירה דומה, הרגלי צריכת האלכוהול של המשיב, הימלטות לאחר האירוע.

12. שחרור המשיב לחלופה בקרית חיים אין בה כדי לאין מסוכנותו מהמתלוננת המתגוררת בחיפה, מרחק של כ- 14 דקות.

13. היה מקום להזיק לtaskir עובר לשחרור המשיב.

טענות המשיב -

14. גרסת המשיב עולה כדי הגנה עצמית - המשיב חזר לביתו כשהוא שני וראה את המתלוננת, הוא ביקש להיפרד ממנה ולצאת מהדירה. המתלוננת תפסה את המשיב בניסיון למונע ממנו לצאת מהדירה, ותוך כדי ניסיון להימלט ממנה, והדיפה- מעדנה ונחבלה.

15. קיימות סתיות מהותיות בגרסת המתלוננת.

16. העובדה כי המתלוונת אינה מעוניינת בצו הגנה, או פניה למקלט לנשים מוכות צריכה להשליך על עילת המעצר.

17. המשיב פחד מהשוטרים לאחר האירוע, ועל כן הסגיר עצמו למשטרה רק לאחר מס' ימים.

הכרעה -

18. לאחר עיון בחומר החוקיר, החלטת ביהמ"ש קמא ושמיית טענות הצדדים, דעתו בכל הבוד, שונה מדעתו של ביהמ"ש קמא באשר לעוצמת הריאות בתיק, ואבאר.

19. **ראשית**, דוחות פעולה של שוטרים וראיות נוספות מחזקות ותומכות בגרסת המתלוונת לאלימות מצד המשיב, כפי שיפורט להלן -

דוח פעולה רסב גינה - הגיעו למקום לאחר שמודיע דיווח על צעקות אלימות לפני אישה, בדירה נראו סימני דם בשירותים ומעט בסלון וגיית פלסטי שברה בשירותים. בשיחה עם המשיב בטלפון "בשמע שכור" טוען כי רב עם חברה שלו והلن לחברים מסרב למסור מידע". שוטפו איתור בדירה למטה זוג שהכנס את המתלוונת לבitem לאחר שדפקה בדלת וביקשה עזרה. העודה ראתה על המתלוונת סימני חבלה, כחול מתחת לעין שמאל ודימום מהאף, לאחר שהמתלוונת טענה שקיבלה אגרוף "מה שמסביר את טיפות הדם בבית". המשיב נשמע מבוהל ומתקשך רבות למתלוונת

דוח פעולה פקד איגור - התקבל דיווח במקודם לגבי צעקות לעזרה. המודיע סיפר ששמע צעקות שלRib וחפצים מהדירה בקומת רביעית. הגיעו לדירה "נראה שהיא סוג של מאבק". על הרצפה היו מספר טיפות דם". בקומת השכנית מצא בני זוג שהציבו על המתלוונת שהייתה בבitemם כדי שהיא מעורבת בצעקות קודם. המתלוונת בקושי תקשרה בשפה העברית. השכונה - נגה מירב, דוברת השפה האמהרית הסכימה לתרגם. העודה מסרה שכאר פגשה את המתלוונת היה לה מעט דם מהאף, דבר שלא נמסר בהמשך עדות המתלוונת שנגבהה במקום. המשיב התקשר למתלוונת, "התרשמתי שהיינה חששות מהתנהגו ו אף מכך שהגיעה לתחנת המשטרה להגיש תלונה"

דוח פרטי אירוע - המודיע יוחאי דיווח על צעקות של בחורה "נשמעת מקבלת מכות"

שיחת משל"ט - "אני שומע פה פשוט צעקות מסויה בית של יוננו כאיו מישחו מרביץ לבחורה... כן אני שומע מכות"

דוח צפיה בצילמות גוף -

עמוד 3

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין verdicts.co.il

השוטר משוחח עם החשוד ונשמע אומר "היא הרבה איתה ברחת? מאיפה יש דם? זה שלך או שלה? יש דם בבית, אתה נחתכת ברגל?... לא עשית שום דבר אני רוצה לראות שאתה בסדר יש דם פה בבית". השוטר יצא מהבית ונכנס לדירה אחרת ופוגש אישת מוצאת אתיופי יושבת על הספה ואומר לשוטר השני "הוא שתה קצת". השוטר מבקש מהשכנה לשאול את האישה למה יש דם על הרצפה והשכנה אומרת שהוא קיבלה מכחה וירד לה דם מהאף, השכנה אומרת ששמעו צעקות.

מסמך רפואי סיכום טיפול מיום - 28.5

"אודם בעין שמאל לדבירה קיבלה אגרוף מבעה אחורי תקיפה"

דוח פעולה רסר גור - ביום 25.5 הגיע לתחנת משטרת בקרית חיים שם נמסר לו שנמצא המשיב עם הקב"ט במקומו. בהגיעו זיהה את המשיב והודיע לו שעוצר. במקום נכח עם החשוד אישת אשה שלדברי החשוד היא המתלוננת וביטה את התלונה

20. **שנית**, הודעות השכנים - מ' ו-נ' נ', והמודיעים יוחאי ודוד, תומכות אף הן בגרסת המתלוננת.

מ"ג סיפרה כי סמוך לשעה 00:15, עת ישנה, שמעה צעקות מהדירה מעלה וראתה מהחלון נערים צועקים מהרחוב שיזמו משטרת בוגל הרעש מהדירה של השכן. שמעה את המשיב צועק באמהרת על חברה שלו, המתלוננת. "זה נשמע לי לא טוב", הצעקות נמשכו כרבע שעה, אז ראה את המשיב שירד למיטה ושוחח עם הנערים שצעקו לו. המתלוננת דפקה בדלתה "ראיתי שהוא בפחדים, רועדת". המתלוננת ראתה לה סימני חבלה ברגל וסיפרה לה שמתגוררת בחיפה, יש לה ילדים, הכינה למשיב לאכול, כשזר הביתה התחילו צעקות. **זו לא פעם ראשונה ששמעת צעקות מהדירה "זה קורה אחת לתקופה"**

המתלוננת אמרה לה שהפעם היא חששת לחייה, יש לה 8 ילדים "והיא חששת ואזורה אומץ ופנתה אליו" (19.5)

בהודעה נוספת סיפרה מ"ג שהמתלוננת ביום האירוע דפקה בדלת וניסתה לפתח אותה, כשפתחו את הדלת, ראו את המתלוננת "בלחץ ממש", ראתה לה את החבלות ברגל וירד לה דם מהאף. כישיבה בביבתם הבדיקה שיש לה בפיחות בעין שמאל, לא הרicha ממנה אלכוהול. **היא אמרה לה "הוא הרביך לי"**, והבינה שמדובר בבן הזוג המשיב. היא דיברה באמהרת, והוא מבינה מעט

ג"ג - אמר שאין לו מה להוסיף מעבר למה שאשתו סיפרה, מכיר את המתלוננת מהבנייה, **היא הגיעה אליהם מפוחדת ובלחץ ראה את החבלה בעין**.

יוחאי וקנין היה ביום האירוע עם חברו דוד בן לולו ושמע צעקות מדירה "היה שם משהו חריג כי הצעקות

נמשכו הרבה זמן ומשמעות רעש של כאפה ושל זוכחות נשברת זהה היה נראה לי חריג. הוא צעק לבחור "גבר הכל טוב" אבל הוא לא ענה לו, אז נניה שקט. שמע צעקות של גבר ואישה, ובכיו של אישה

דוד בן לולו סיפר ששמעו צעקות מבית וחשבו שגבר מרביץ לאישה אז התקשרו למשטרת. "זה היה ממש חריג
ופחדנו שם וקרה ממשו לאישה אז נוכל להציל את זה"

יוחאי צעק לעבר הדירה משחו כמו "גבר הכל טוב"

היio צעקות של גבר ואישה, אבל יותר של האישה

21. **שלישית**, לא מצאתי סטיירות מהותיות בהודעות המתלוננת אשר יש בהן כדי לפגום בתשתיות הראייתית או לקבוע כי עצמת הראיות נמוכה.

בהודעתה הראשונה (19.5) סיפרה המתלוננת כי הגיעו לבתו של המשיב סמוך ל 18:00, והודיעה לו שהיא מגיעה, יש לה מפתח לבית. התקשרה לשאול אותו متى הוא מגיע, והוא אמר עוד מעט אבל הגיע לקראת 00:30. כשהגיע הוריד בגדים ונעלמים, סיפרה לו שנרדמה על הספה, הלכה לשירותים והוא בא אחריה ונתן לה אגוף בעין. היא ביקשה ממנו לא להרביץ לה, יש לה ילדים, והוא אמר לה לבוא לשבת בסלון. הם שמעו ילדים צועקים "אנחנו נזמין משטרת מה קרה מה קרה?". המשיב אמר להם שהם קצת רבו כי הוא שתחה והכל בסדר. בסלון הוא בעט בה ברגלי, אז החל להתנצל. כשיצא מהבית, היא ברחה, דפקה בדלת של השכנה וביקשה ממנו להזמין לה מונית.

זו הפעם הראשונה שהמשיב תקף אותה. הוא נוהג לשנות מדי פעם.

החוקרת הבחינה בעין שמאל נפocha וסימן כחול ברגל שמאל

המתלוננת סיפרה שהמשיב התקשר אליה בשיחת וידאו מהלך שהותה בתחנת המשטרה, בכה ואמר **שמצטער**
וביקש שתבחן אליו

לא מרגישה מפוחדת או מאוימת, מחר תלך לטיפול רפואי, **לא מעוניינת במקלט, רוצה להיות בבית עם**
ילדים. יש לה 8 ילדים והוא אלמנה.

יום לאחר מכן (20.5) אמנם ביקשה המתלוננת לבטל את התלוונה נגד המשיב כי השלימו. טענה שהם נפרדו והוא רוצה לגדל את הילדים שלה בשקט זהה. אולם אישרה כי סיפרה למשטרת את שאכן קרה.

בהודעתה השלישייה (26.5), לאחר שהסגיר עצמו המשיב לידי המשטרה בנסיבות המתלוננת תוק שמדובר בשוטר שביטה את התלוונה והuid על גרטטו להשתלשות האירופים, נחקרה המתלוננת באזרה בחשד שתקפה את בן זוגה וטענה, בדומה לגרסת המשיב, כי דחף אותה לעבר הקיר והוא קיבל מכה בפנים ונפלה, היא הראתה לשכנה את החבלות על פניה והרגל, סיפרה לה שרבה עם המשיב ושהוא דחף אותה וקיבלה מכה

מהקיר, וביקשה ממנו להזמין לה מונית.

לא עשה לה כלום חוץ מלדוחף אותה.

כשעומתה עם גרסה הראשונה השיבה "הנאשם נתן לי בוקס בעין", ומספרה שהמשיב הגיע לדירה סמוך ל-12 בלילה, היא שכבה במיטה והמשיב אמר לה שהיא צריכה לצאת. היא בתגובה אמרה לו שכבר מאוחר וביקשה ממנו להישאר. משכה אותו מהחולצה ואז הוא דחף אותה לקיר, היא הלכה לשירותים והוא נתן לה אגרוף בעין ואז יצא מהבית

ראתה במראה שהתנפח לה, לקחה את הדברים ויצאה מהבית לשכנה, שכן ראה שמעה את הצעקות.

המשיב גם דחף אותה וגם נתן לה בוקס

לא יודעת אם הוא בעט בה בסלון או קיבלה מכיה ברגל מהקיר, ראתה אחרי זה את הסימן וחשיבה שנתן לה בעיטה

כשעומתה מול גרסת המשיב שטען שנפללה וקיבלה מכיה מהידית של הדלת, השיבה "זה לא נכון הוא נתן לי בוקס לעין ואז אני קיבלתי את המכיה ברגל מהדחיפפה שלו, הוא דחף אותה לקיר... בטח לא שם לב לזה שהוא נתן לי אגרוף כי הוא היה שניי"

המתלוננת סירבה לעימות עם המשיב, וטענה שאינה מוכנה לשפט אותו.

יום לאחר מכן (27.5) נשאלת המתלוננת האם הייתה לה חבלה נוספת פנימה והשיבה "כן נכון, אתמול שכחתי להגיד לך וכשיצאתי מפה נזכרתי"

כנראה כשהמשיב נתן לי אגרוף לפנים באחור העין, פגע לה באפ. בהתחלת ראתה את החבלה בעין, אבל כשהיתה אצל השכנה הרגישה שיש לה דם באפ

המשיב סיפר לה שהוא מפחד לגשת למשטרת, היא הציעה לבוא אליו. נשאלת אם ביקש ממנו לבטל את התלונה "לא, אני אמרתי לו יש לי ילדים אני רוצה לחיות בשקט אתה תلن למשטרת תגיד מה שאתה עשית שנתת לי אגרוף, אמר לי אני מפחד כי עשית בעה אמרתי לו יש לי ילדים אתה עשית לי סימן בעין"

אמנם, כאמור, לאחר מעצרו של המשיב, חל שינוי מסוים בגרסה המתלוננת כך שבdomה למשיב טענה כי ניסתה למנוע ממנו לצאת מהבית והוא דחף אותה. אולם, המתלוננת עמדה על טענתה כי נחבלה פנימה מאגרוף שנתן לה המשיב בשירותים והכחישה גרסה המשיב שקיבלה מכיה מידית הדלת. גם לאחר שבקשה המתלוננת לבטל תלונתה, אישרה כי סיפרה את שאכן קרה.

לא התרשםתי כי הדבר בחרזה מדבריה של המתלוננת או בסתריות מהותיות הגורעות מעצמת הראיות כלפי המשיב.

זאת ועוד, יש ליתן משקל לאמרותיה הראשוניות והספונטניות של המתלוונת כפי שהיא באו לידי ביטוי בדוחות הפעולה של השוטרים, עדותה של השכנה והודעתה הראשונה של המתלוונת.

לענין זה ראה מת 10-08-24240 מדינת ישראל נ' סטיב חדיד מיום 15.8.10; ופסקת ביהם"ש העליון בבש"פ 17/5929 פלוני נ' מדינת ישראל (30.7.17) כדלקמן -

"**אפיו היו השתיים מבקשות לחזור בהן מהגרסה שמסרו במשטרה, לא היה בכך ממשום "כרסום מהותי"** כנדרש. עמדתי על כך בהחלטתי בבש"פ 770/10 מדינת ישראל נ' פלוני (11.3.10):

"ברם, לא כל שינוי גרסה של עד, ואפילו עד עיקרי, משנה מיניה וביה את הפטונציאל ההרשעתי של חומר הראיות. כך על דרך הכלל, וכך במיוחד בעבירות מן שמתלוננות חזרות בהן לעיתים מגרסתן בשל לחצים חיצוניים ופנימיים (ראו, לדוגמה, בש"פ 1752/01 מדינת ישראל נ' בביב (13.3.2001)). מעשה של יום ביום בבית המשפט, שעד עיקרי חוזר בו בעדותו בהודעתו במשטרה, זו מוגשת ומתתקבלת בסופו של יומם מכח סעיף 10א לפקודת הראיות [נוסח חדש] ואין בעובדה זו כשלעצמה, כדי להביא לכرسום בתשתית הראייתית.... הטעם לדבר הוא, שגרסה חדשה של עד אינה מאينة את גרסתו הקודמת בבחינת פלוס מול מינוס במשווה מתמטית. יכול והמשקל הפטונצייאלי של הגרסה הראשונה עללה בהרבה על זו של הגרסה החדשה ולהיפך. מטעם זה, בית המשפט של מערך נדרש לבוחן את שתי הגרסאות, היונה והחדרה כאחת, על רקע התמונה הכוללת של מכלול הראיות, ועל פי הגיון של דברים וניסיון הח"ם".

... בנסיבות כגון דא, ואף מבלתי להזכיר את "تسمונת האשה המוכה", יש לקבל את הצהרות האישה בצהירות, שמא עמדתה הנוכחית נובעת מלחצים חיצוניים ומהקושי הכלכלי עמו מתמודדת מאז מעצרא של המשיב.

22. **רביעית**, גרסת המשיב כי המתלוונת ככל הנראה נחבלה בפניה מידית הדلت לאחר שדחף אותה, אינה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות בתייך והיגיון הסביר.

המשיב לא ידע מהלך חקירותיו להבהיר טעنته כיצד נחבלה המתלוונת בעינה מידית הדלת. כמו כן, לא ידע המשיב להבהיר החבלות ברגלה של המתלוונת או הדימום מאפה (ראה חקירות מיום 25.5 ו- (27.5

גרסת המשיב אינה מתיישבת עם עדויות השכנים ודוחות הפעולה של השוטרים כי התרשםו שהמתלוונת לחוצה מאד ומפוחדת. השכנה, מירב העידה כי המתלוונת דפקה בדלתה וניסתה לפתחה איתה, דבר שמעיד על חשש ופחד מהתנהגות המשיב, ועומד בסתרה לטענה כי נחבלה, כמובן, בטעות כתוצאה מהדיפתו מהלך יוצאה מהבית.

זאת ועוד, התנהגות המשיב לאחר האירוע מפלילה. בדיון קבע ביהם"ש קמא כי אין לקבל טענת המשיב שנמלט מאחר ופחד מהמשטרה, קל וחומר לאור גרסתו לחפות והגנה עצמית.

המשיב מהלך חוקירתיו אישר כי נהוג לשתות, רגיל לשתוות בירות 5 לפחות

המשיב סיפר כי ביקש מהמתלוונת לא הגיע לבתו באותו יום "אני פחדתי ואמרתי לה לא לבוא, שתית עאלכוהול", פחד שהיא לו בלאן כי שתה, המתלוונת התחללה להתווכח איתו "ופחדתי שהזת תALKת וניסיתי לצאת החוצה". (חקירה מיום 25.5)

נראה כי דבריו של המשיב מדברים בעד עצם!

23. **חמישית**, אזכיר את שברור, בשלב זה, אין בית המשפט נזקק לטענות בדבר מהימנות ומשקל, אלא אם כן מדובר בסתריות מהותיות הגלויות על פני הדברים, שיש בהן כדי להחליש באופן משמעותי את התשתית הריאיתית, לעקע את הגרסה באופן שלא ניתן ליתן בה כל אמון ולהציגה כמשמעותית. טענות בדבר מהימנות עדים ראוי שיתבררו בפני המותב אשר ישמע את התקיק העיקרי, (בש"פ) (1899/18)

כמפורט בהרבה לא ראייתי כי יש בסתריות בהודעות המתלוונת כדי סתריות מהותיות השוללות את התשתית הריאיתית, ומשכך טענות המשיב לעניין זה דין להתרבר מסגרת ההליך העיקרי.

24. מהטעמים לעיל, אני קובע קיומן של ראות לכואורה לעבירה המוחסת למשיב בעוצמה נאותה.

25. אשר לעילת המעצר, אף אם ניתן לומר כי אין מדובר ברף הגבואה של עבירות כגון דא, הרי שכבר נקבע בפסקה כי בעבירות אלימות במשפחה עצמת האלים אינה הקriteriuן העיקרי בבחינת המסוכנות, אלא על בית המשפט ליתן דעתו על מכלול הנסיבות.

(ראה מת 12-01-38789 מדינת ישראל נ' אליס ז'נבה מיום 22.1.12).

בענייננו מדובר באלים שעה שהמשיב לכואורה היה שני, כאשר המשיב עצמו טען בעדותו כי נהוג לשתות ובדר"כ לפחות 5 בירות, ואף חש מסיבה זו מהימצאות המתלוונת בביתו ביום האירוע. כמו כן, המשיב נמלט מהזירה לאחר האירוע, סירב להגיע לתחנת המשטרה ולשתף פעולה עם השוטרים ששוחחו עמו. ניסיונות לאייר את המשיב לא צלחו, והוא הסגיר עצמו רק לאחר שבוע.

זאת ועוד, בעברו של המשיב הרשעה קודמת משנת 2013 בגין אותה עבירה.

26. משכך, סבורני כי חלופה המעצר שהוצאה בקרית חיים בבית הורי המשיב ובפיקוחם אין בה כדי לאין מסוכנותו.

27. בהתחשב בנסיבות דנן, התקיק מוחזר לביהם"ש כאמור, אשר בהתאם לשיקול דעתו והמפורט לעיל, יבחן הפניות המשיב לתפקידו, בחינת חלופה **מעובה ומרוחקת יותר**, ככל שתוצע, שיש בה לאין מסוכנותו.

כלפי המתלוונת או לחילופין, מעצרו עד תום ההליכים.

.28 העරר מתקבל אפוא בכל הנוגע לעצמת הראיות ועצמת העילה, ומשך הכרח לבחון הדברים מחדש;
עד החלטה אחרת ישאה המשיב במעצר.

ניתנה היום, כ"ב סיון תש"פ, 14 יוני 2020, בהעדר הצדדים.